

դում պ. խմբագիրը մեղագրում է «Մշակին» անժամանակակից խնդիրներ բարձրացնելու մէջ: Յաւում ենք որ պ. Յովհաննիսեան քաջ է զգում իրան միայն այն դէպքերում, երբ դիտէ թէ իր մեղագրանքների անհիմն վճնելը ապցուցանելու համար (որ հեշտ կարելի էր) պայմանները նպաստառը չեն այժմ: Կարծեմ, իրեն խմբագիր, նա հասկանում է թէ ինչ ենք ուզում ասել: Միայն մի բան ցանկանում ենք յիշեցնել պ. Յովհաննիսեանին. արդեօք նա հաւատում է որ մարդկութիւնը որպիսի և իցէ քայլերով՝ դարձեալ դէպի կատարելութիւն է դիմում, հաւատում է որ ներկայումս անդամ անքնական համարված երևոյթները, գուցէ մերձաւոր ապագայում իրանց լուծումը պէտք է ատանան: Ցաւում ենք, որ պ. Յովհաննիսեան չէ ճանաչում ժողովուրդը, չէ ապկել նրա մէջ, ուստի և անտեղեակէ ժողովրդի մէջ այս կամ այն ինդրի մասին կազմիած գաղափարին: Պէտք է ժողովրդի մէջ մտնել, նրանից տեղեկաւթիւններ ժողովել, որպէս զի հասկանապէ թէ ժողովուրդը ինչ կարծէին է: Մենք կարող ենք մեր ասելքը հաստատելու համար պերճախօս օրինակներ մէջ բերել, բայց որովհետև զիտէք, որ չենք կարող այդ անել, միթի ձեր կողմից անապնառութիւն չէ, պ. Յովհաննիսեան, հարցեր բարձրացնելը, որոնց պարզաբանելը չէ կարելի: Ձեզպէմները առանապարակ գոռում են թէ «Մշակի» համակրողները նոր մարդիկ են, որոնք չեն յիշում «Մշակի»՝ անցեալում պաշտպանած վնասակար հարցերը, բայց կարող ենք միամբանացնել ձեզ, որ նոյն իսկ «Մշակի» հիմնվելու օրից սկսած ոչ մի առողջ չենք թողել առանց ընթերցանութեան: Տամնեակ տարիների ընթացքում ինչ որ կատարվել է մեր մամուլի մէջ՝ անյայտ չէ մեզ, և յուսակուուր չենք թէ մի օր հապել վնի մեզ տապարփել ոչ թէ թուոցիկ, այլ զբարական փաստերի վրա հիմնված յիշողութիւններ Ա.ո այժմ ուրախ ենք որ «Արձագանքը», որի ստորագրութիւնն էր միշտ երկրպանի դիրքը բանել և կեզծ առաջադիմութեամբ թող փշել պարզամտների աշքը, այժմ ներկայանում է մեզ առանց դիմակի և հայ երիտասարդութիւնը առիթ ունի տեսնելու այդ թերթի խմբագրին իր թթու և փատած հայեցքով: «Մշակը» անկարող է մի առ մի թվել այն հարցերը, որոնց նա բարձրացրել է: Բայց հայ երիտասարդը չէ մոռանում այն յօդուածները որոնք նուիրված են եղել բոլորիս համար նուիրական հարցերին..., «Մշակի» հակառակորդներին սարսափեցնում է, որ այսօր հայը համակրում է «Մշակին» և նրանք ցանկանում են արգելել այդ համակրութեան արտայայտութիւնը: Բայց ին մացեք որ հայ ժողովուրդը և երիտասարդութիւնը «Մշակին» անկեղծօրէն և զիտակցաբար է համակրում:

Մի քանի երիտասարդներ

मामा।

էր հայր-տեսչի, Ալիշանի ողբին: Դպրոցն ուսումնական վեցամյա դպրոցը կարելի էր գաղափար կազմել և նրա զեկավարի ուղղութեան, բնաւորութեան ու լայն համամարդկային գաղափարների մասին: Ալիշանի անխարժաւ, համակարգելի, անկեղծ բնաւորութիւնը, նրա լայն մարդկասիրական և հայրենական անձնուելի հանճարը կերպարանաւորվում էր զարոցի թէ ամբողջութեան և թէ նրա իւրաքանչիւր մանրամասնութեան մէջ:

Ալիշանին միաբանութիւնը մի քանի անգամ էր
առաջարկել աբբասօր պաշտօնը, —սակայն նա եր-
բէք չընդունեց այդ պատասխանատու պաշտօնը,
նախապատելով զբաղվել իր զրքերով ու դպրո-
ցով, գրական աշխատութիւններով ու մանկավար-
ժութեամբ:

Թափայէլեան դպրոցը նրա ձեռքի տակ այնպիսի սի բարձրութեանն էր հասել, որ համարվում էր ամբողջ Վենեցիայում՝ ամենալավ միջնակարգ դպրոց։ Բազմաթիւ խտացի հարուստ ընտանիքներ ինսպիրում, աղաչում էին, որ դպրոցումն ընդունվէին իրանց զաւակները, սակայն միշտ մերժումն էին ստանում։ Հայր Ավիշան միշտ պատասխանում էր որ դպրոցը միմիայն հայ զաւակների կրթութեան համար է նշանակված, առանց խտրութեան հայ ազգութեանը պատկանող աշակերտների դաւանութիւնների։ Իմ ժամանակ կաթոլիկ աշակերտների մեծամասնութեան մէջ կային և լուսաւորչական մի քանի երիտասարդներ և նոյն իսկ մի հայ բողոքական աշակերտ։ Անուրանալի է որ Վենեցիայի Սլիմիթարեանները թունդ կաթոլիկներ են, բայց նրանք այն ասովին լուսաւորված մարդիկ են, որ երբէք չեն փոր-

ՆԱՄԱԿ ԱԽԱԼՑԽԱՅԻՑ

Ապրիլի 30

Ապրիլի 30-ի

Առաջ որ և է ճնշում գողծել իրանց դպրոցում
անող այլակրօն հայ երիտասարդների վր
գարձնել նրանց կաթոլիկ։ Եւ ես համոված
որ այդ համբերողութեան ոգու գլխաւոր դրօշա
կիր միաբանութեան և դպրոցի մէջ՝ ինքն
կոնդն էր։
Հայր Շանդը յապահի է բոլոր հայերին,
ուղղ մարդկութեան՝ որպէս ուսումնական մա
րդէս գրող և բանաստեղծ։

Մեղանից ով չը գիտէ, չէ կարդացել նրա և
մաթիւ գրուածները, կամ գոնէ նրանց մասին
մել....

Հարկ չեմ համարում այսանդ մի առ մի և
որա բազմաթիւ և համակրելի երկասիրութիւն
և մանակենակու:

Բայց գուցէ շատերը չը զիտեն, որ Ալեքսանդր մանկապարտ էլ է: Մայրենի լեզուն
հեռացով դիկավարած դպրոցի ուսմունքների հետ
կազմում, հայրենապիտութիւնը զպրոցի բ

Առամունքների ողբեկ էր....
Երբ ես մտնում էի զպրոցի այն մեծ դահլիճանեղ աշակերտները զբաղվում էին նկար թեամբ՝ ես ապշած էի մնում։ Հայր տես պատուիրել էր Նկարչութեան ուսուցին, որ Նկարում մեծ մասամբ Նկարէին հայոց պատ թեան հետ սերտ կապ ունեցող և երեխաների գրանակացովթեանը զլիսաւորապէս հայրէնիքը մի առողջ գէմքեր և տեսաբաններ.... Մի տեղ տեսն իք Վարդան Մամիկոնեանի ընդօրինակած կանագիրը, մի ուրիշ տեղ Անիի աւելակն ուսաբանը, և այլն և այլն....
Եւ առհասարակ, որպէս մամկալարժ, հայր

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻ

Կաղզուան

Զեր պատուական լրազրի 41-որդ
մի թղթակից հաղորդելով կաղզուանու
բարեգործական ընկերութեան ճիշդի ո
ւելացնում է, որ անդամների թիւը
պակասում է, որովհետեւ վարչութիւնը
կանաբար ջնջում է ցուցակից ժողով
մասնակցող անդամներին: Որպէս վա
նախագահ հարկ եմ հասարում յայտնե
լրատուն միանդամայն սխալ բացատր
տալիս անդամների պակասելուն: Ոչ
դամ ժողովը չը գալու պատճառով
ջնջված չէ, և եթէ պ. լրատուն անդամ
ջնջվածների (թւից), ապա պէտք է զի՞
կանօնադրութեան § 15 գորութեամբ մի
միս տարեկան վճարը չը ներկայացնողն
փում են անդամների ցուցակից և այլա
զիապուածում:

Խակապէս անդամների թիւը զգալի
պակասել է այս պատճառով, որ շա
դամ գրվելով, հեռացան կազզուանից,
լով, ի հարկէ, անդամակցական վճարը,
որ ջնջվեցան յիշեալ § 15-ի գորութեամբ
ռացաւ անդամակցութիւնից վիրաւորվ
րան տեղիս ուսումնարանի վարժապե
ցին, հեռացաւ ոչ մի կօպէկ չը վճարե
րանով կրկնվեց մեզ հայերիս յասուկ՝
բութիւնը, ինդեքտերէնսակըմը գէպի հ
կան հիմնարկութիւնները: Ամեն տեսակ
թիւններ՝ բարեգործամկան թէ ուսումն
մէն տեսակ գործեր մեղանում միշտ
բով են սկսվում և ապա կամաց կամաց
նարկութիւնները, այս գործերը սկսում
գել անդամների կամ համակրողների ի
ծունէութեամբ և վերջապէս համուռու
րեալ մեռելային դրութեան: Օրինակներն
ըստ են՝ նոյն խակ բարեգործական ընկե
թարգմանական ընկերութիւնը, թատրօն
և այլն: Զեր կարող այսուեղ առանձ
չեցանել տեղիս բնիկ հասարակութեան գ
անտարբերութեան վրա գէպի ամենայ
ազգային, հասարակական հիմնարկու
Սկզբանական 42 անդամներից միայն 5
էին, մնացեաներն օտարերկրացիք: Ե
խատեցի ժողովներում բացատրել ընկ
օգուտները, համոզել որ մասնակցեն,
ամբողջ եկամուռը գնում է կաղզուանի
կազզուանի չքաւորների, աղքամների օ
չնչով չը կարողացաց զրաւել կազզու
ուշադրութիւնը: Երկար ժամանակ
կարսի նահանգում ես նկատել եմ որ
առաւել քան այլ հայացնակ տեղերում,
կանութիւնը մեծ աղքեցութիւն ունի

Վրա, սամաւասար գրողներուն, գրողաքաղաքները փորձված և խելացի մանկավարժէ պարտական դպրոցը հետևեալ բռն ժական խելացի կարգավորթեամբ. դպր շերօթիկ աշակերտները չունեին մի ննջարան, նրանց արդելված էր միա այլ իւրաքանչիւր աշակերտ պատկու խուցում, իւրաքանչիւրը իր համար ջու սենեակ ունէի: Միայն երկու հարազաներին թոյլ էր տրվում մի և նոյն սենե

ասին քնել։

ցը ասյր Ասոնդ Ալբշասիս, լսդիմոլ ու
օգտին գոնէ Ընդունէ ինձաննից դասեր
Բայց բոլոր թախանձանքներս զուր է
ՂԱմեղը ոչինչ կերպով չէր ուղարմ ինձ
Ընդունել:

Ճարահատված, քաղաքից իմ դուրս
քանի օր առաջ, գնեցի զրավաճառական
լանսիսիական կլասիկների ժողովածուն և
Բաֆայէլեան դպրոցի զրադարանին, որպէս
մի կերպ արտայայտեմ իմ երախտագիտութեան, հայրերին նրանց սիրալիր ընթեան, հիւրասիրութեան և վեց ամիս
շեց- լինձ առւած դասերի համար:

Եթէ կաղղուանում լինէր լսաւ, կրթված քահանայ
—ես համոզված եմ որ հնարաւոր կը լինէր, ոչ
թէ 30, այլ 80 անդամից բաղկացած ընկերու-
թեան ճիւղ հաստատել: Անկիրթ, կոպիտ մինչև
անգամ տեղական տղէտ ժողովրդի առաջ ոչինչ
համարմունք չունեցող քահանաները ինչ կարող
են անել.... Խրթին գրաբարով գրիված շրջաբերա-
կաններով, գործունէութիւնը սահմանափակվում
է «ելից և մտից» մատեանները լցնելով, իսկ
կենդանի խօսք, քարոզ, ինչպէս հարկաւոր է հա-
սարակ ժողովրդի համար, բնաւ չը կայ: Եւ ին-
չու դարմանալ, որ կաղղուանի նման տեղերում
ընկերութիւններ և դպրոցներ առաջ չեն գնում:
Բժ. Գէորգ կաճկաճեանց

ՆԵՐԲԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պարտաւորութիւնն ենք համարում յայտնել հայ
հասարակութեանը, որ հայր Ղետնդ Ալիշանի յիս-
նամեայ յօբեկեանի առիթով հեռագիր, ուղերձ
կամ նամակ գրել ուղուները՝ պէտք է դիմեն
«Բազմավիպի» խմբագրութեանը հետեւեալ հասց-
ով. Rédaction de la Revue «Bazmavet», Venise
St. Lazare (Վենեցիա).

Հայոց Բարեգործական ընկերութեան Թէլաւի
ճիւղի վարչութեան նախագահը ինպում է մեղ
տպել, որ ասգրիլի 21-ին թէլաւի կլուցում յօդուա-
ընկերութեան եղած պարահանդէսից զոյցած
ընդհանուր մուաքը եղել է 318 ր. 15 կ., իսկ
ծախսը 183 ր. 72 կոտ., ուրեմն զուտ արդիսնք
մեաց 134 ր. 43 կ., որ և յանձնվեց ընկերու-
թեան ճիւղի գանձապահն: Ճիւղի վարչութեան
նախագահը յայտնում է իր չսորհակալութիւնը՝
իշխանուհի Մակաելային, ամիկին Շ. Բազգոյեա-
նին և օր. Մ. Եարալեանին, որոնք յանձն առան-
կանաց բուժէտի կառավարութիւնը:

ՆՈՐ-ԲԱՅԱԿԱԶԻՏԻՑ մեղ զրում են, որ այդտեղ
ցորենի պուղը ծախալում է այժմ 70—75 կոտէ-
կով, գարին՝ 40—42 կոտէկով: Թղթակիցը հա-
զորդում է, որ անձրեները առաս են և հողա-
գործներից շատերը վարուցանեն աւարտել են
արդէն:

ՆՈՐ-ԲԱՅԱԿԱԶԻՏԻՑ հնաւեալն են հաղորդում մեղ.
«Բարեգործական ընկերութեան ճիւղը հիմնվեց
այստեղ անցեալ տարին և չը նայելով քաղաքի
փոքրաթիւ լուսաւորված գատին, ընկերութեան
անդամների թիւը օրից օր շատանում է: Ամենքն
էլ միմեանց խրախուսելով, աշխատում են եռան-
գով մասնել այդ գործի մէջ: Ընկերութեան դրա-
մագլուխը համում է մինչև 200 բուրգի:

ԿԱՐՄԻՑ մեզ զրում են. «Այստեղ կազմված է

Հարցերի մասին։
Անկասկած Ավիշանի հետ խօսողը կը համոզվի
որ նա կաթօլիկութիւնից դուրս հայոց ազգի հա-
մար փրկութիւն չէ տեսնում։ Բայց անկողմնա-
պահ և համբերող ժամանակակից ողի ունե-
ցող մարդը շատ լաւ գիտէ որ և լուսաւորչա-
կան հայք՝ լուսաւորչական եկեղեցուց դուրս հա-
յերի համար ոչինչ փրկութիւն չէ տեսնում, իսկ
բողոքականը բողոքականութիւնից դուրս փրկու-

թիւն չէ տեսնում...
Ուրեմն թող ամեն մարդ ունենայ այդ համոզ-
մունքները և թող մի և նոյն ժամանակ Ալիշանի
պէս պայծառ, լայն, ընդհանրագէս մարդասէր
զաղափարներ ունենայ, նրա չափ հայրենասիրու-
թիւն ունենայ.—և ան ժամանակ անձնաւան հա-

լիր թիւն ուստասայ, — և այս ժամանակ սկզբանական հա-
ճը: յեացքները իւրաքանչյուր դաւանութեանը պատ-
այր կանողի կողմից՝ ոչինչ վտանգ չեն ներկայացնի
հաղ ընդհանրութեան համար, ոչինչ երկպառակու-
թեան սերմեր չեն զցի տարբեր կրօնական հա-

յեացքներ ունեցող մարդկանց մէջ, երբ նրանք
այդ հայեացքներից բարձր կը դասեն ընդհանրա-
պէս աղքը սիրելու զգացմունքը:

Այդ տեսակ լայն հայեացք մենք կարող ենք
սովորել Վենեցիայի Միջիթարեաններից, մասնա-
ւանդ Ալիշանի պէս համոզված մարդուց: Կարենի
է Ալիշանի պէս ջերմ, նոյն խակ մոլեռանդ կերպով
սիրել իր կրօնը, բայց մի և նոյն ժամանակ
պէտք է Ալիշանից օրինակ առնել թէ դէպի ուրիշ
դաւանութիւնները նրա ունեցած լայն համբերու-
ղութեան ողուց և թէ հայրենասիրութեան նրա
անսահման և անձնուել զգացմունքից....

